

ОЛЕНА ЖУРЛИВА

ХАЗЯЄЧКА

ОЛЕНА ЖУРЛИВА

ХАЗЯЄЧКА

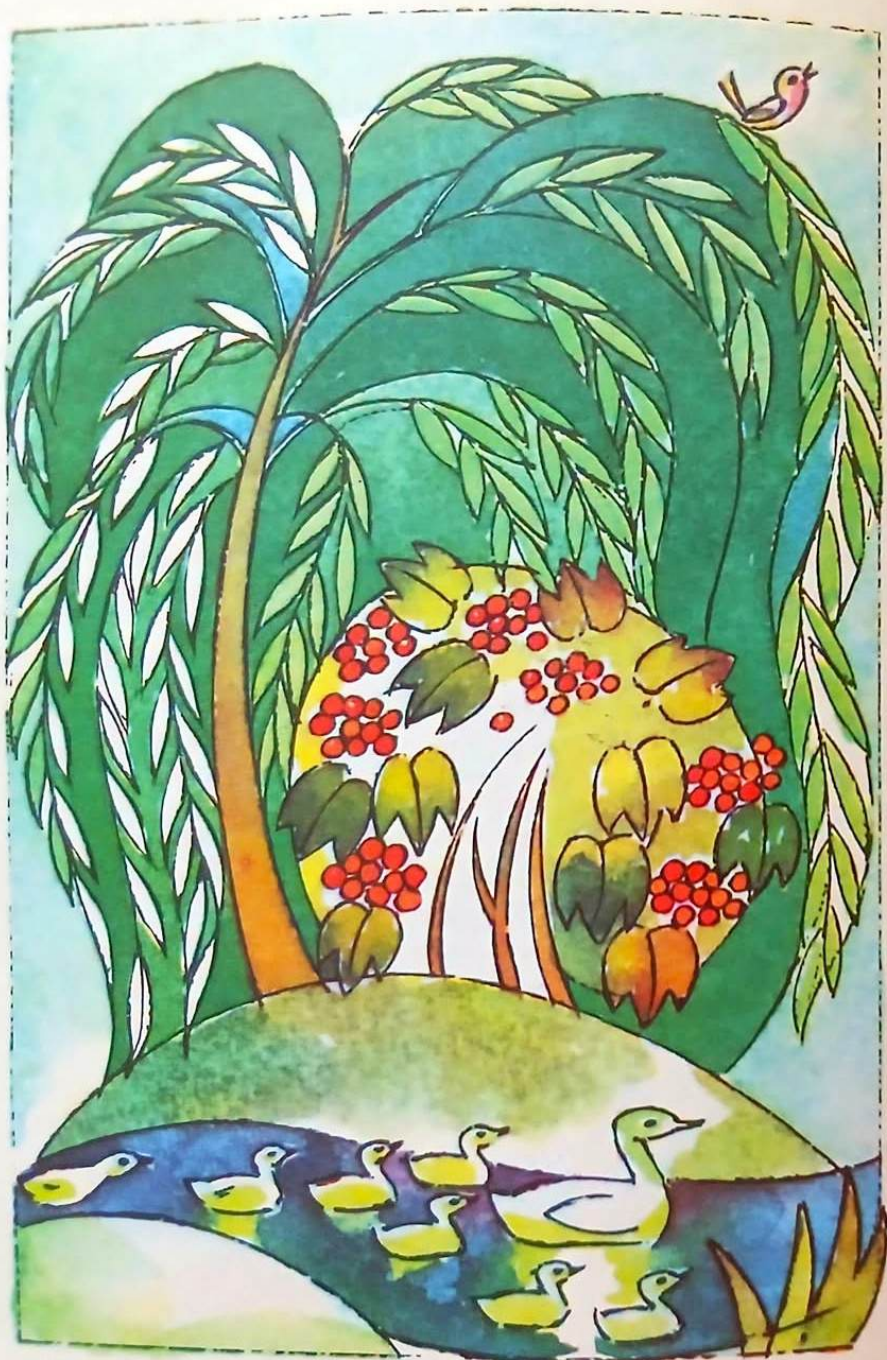
Вірші

Для дошкільного віку

Малюнки
ОЛЕСЯ ТКАЧЕНКА

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ
ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА»
КИЇВ 1978

70801—055
Ж—28—78
М206(04)—78

© Видавництво «Веселка»,
1978, ілюстрації

ХАЗЯЧКА

Мама-качка рано встала,
Каченят своїх збрала,
А вони мерщій до хати:
— Час, Яринко, уставати!

Йдуть качата поодинці,
Уклоняються Яринці:
— Добрий ранок, добрий ранок,
Що сьогодні на сніданок?

І Яриночка метка
Насипає з фартушка
Кукурудзу, і пшеничку,
І зеленую травичку.

Захотілось їм водички,
Треба швидше йти до річки,
І Яриночка метка
Їх погнала до ставка.

Поплескалися в ставочку,
Подрімали в холодочку.
А додому як вертали,
Всі Яриночці сказали:
— Відпочили, далєбі,
Дуже дякуєм тобі!

НА ЗАВОДІ

Я ходив до міста з татом
Привітатъ завод із святом,
Де збудовано міцну
Гарну домну ще одну.
Ой, яка ж вона чудова,
Дивовижна ця будова!

Тато мій — електрозварник,
На заводі він ударник,
Є у нього ще й підручні —
Комсомольці — гарні учні.

Я щороку підростаю
І таку надію маю:
Буду теж і я ударник,
Як татусь-електрозварник,
А в підручні я візьму
Вовку, Борю і Кузьму.

ГИЛЯ, ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ

А вже з неба сонечко припіка,
Гиля, гиля, гусоньки, до ставка.
Гиля, гиля, гусоньки, на ставок,
Набігає хвилями холодок:
Хлюп-хлюп-хлюп! —

водиченька у ставку.
Гиля, гиля, гусоньки, на ряску.

НАШ ВОРКОТИК

Наш Воркотик не гуляє —
Ниточки снує-мотає.

Як змотає на клубок,
Зшиє Галі фартушок.

ВИЙШЛА КІЗОНЬКА ГУЛЯТИ

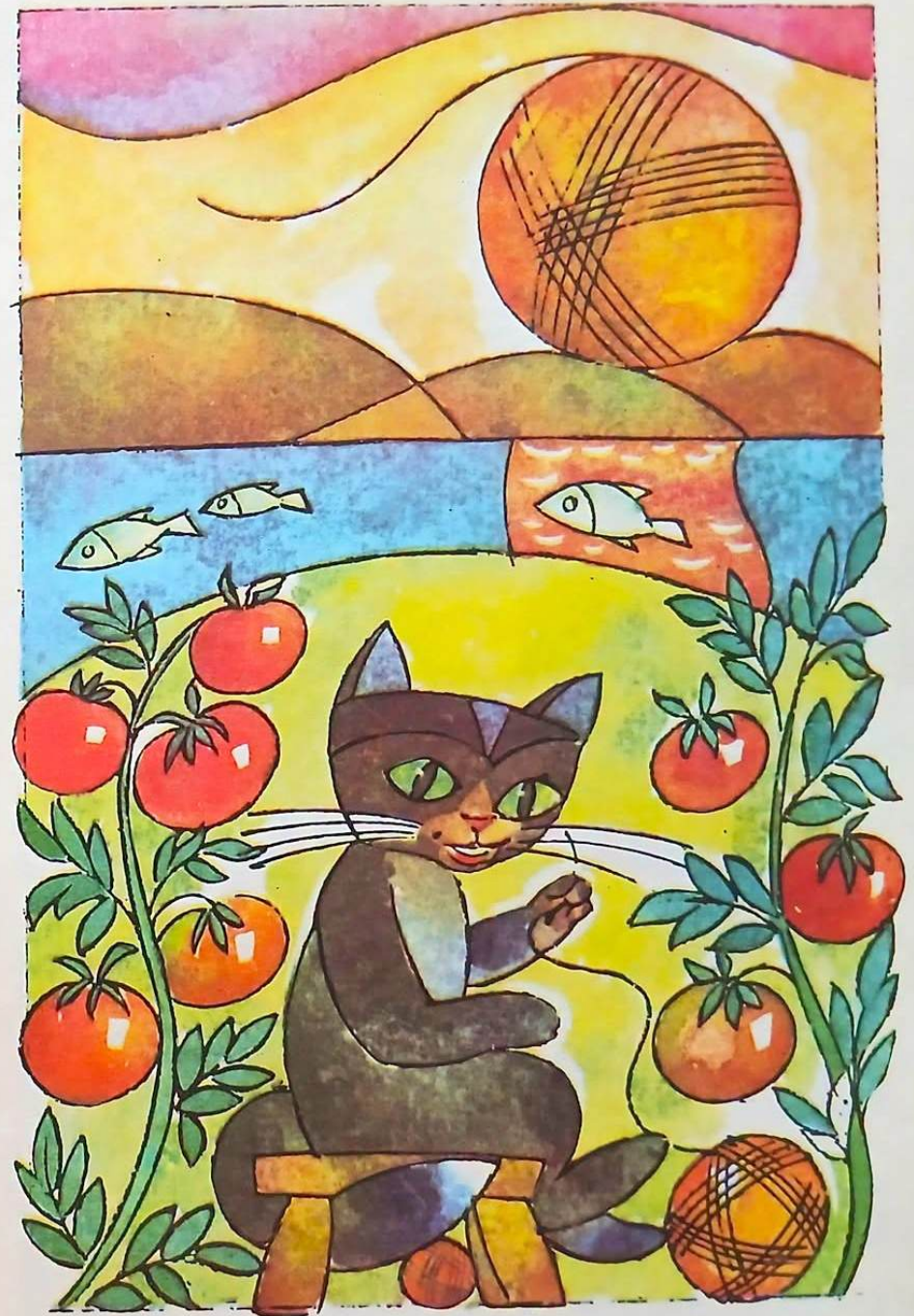
Вийшла кізонька гуляти,
Походити біля хати,

На подвір'я подивитись,
На зеленую травицю:

Чи густа, чи запашненька,
Чи встелила двір рясненько?

Чи ті гуси, крила білі,
Не стовкли її, не збили?

Щоб було що випасати,
Козеняток годувати.

МАЛЕНЬКА ГОСПОДИНЯ

Хоч на зріст
Я ще маленька,
В мене й кіска
Ще тоненька,
Та робити
Дещо вмію —
Ось тарілочку
Помию.
Ось кімнату
Замітаю,
Вранці квіти
Поливаю.
Всього я
Сама навчусь,
Бо роботи
Не боюсь.
Я матусі
Помагаю:

Пил із меблів
Витираю.
А як вариться обід,
Підготую все
Як слід.
Принесу з комори
Мамі
Капустинку
З бурячками.
А як прийде
Із заводу
Тато мій,
Поставлю воду,
Мило й щіточку
Подам,
Ну, а вмиється
Він сам.

КВОЧКА

Сіла курочка в гніздечко
На покладені яєчка.
І сидить на них чубатка,—
Хоче вивести курчатка.

Так минають дні і ночі,
А чубатка все сокоче
І під крильця заглядає,—
Діточок своїх чекає.

Дні минали, й наостанку,
Аж до самого світанку,
Полупилися яєчка,—
Й дітки вибігли з гніздечка.

Всі жовтенькі, гарні спинки,
І легенькі, як пушинки.
Жовті лапки, чорні очки,
Їх аж двадцятєро в квочки.

Ось пшонця вони поїли
Та водичкою запили,
До гніздечка всі біжать,—
Кличе мама: «Треба спать!»

Постулялись оченятка,
Сплять в гніздечку вже курчатка,
Мама крильця розпустила,—
Діточок усіх накрила.

ХТО ЧИМ ЛЮБИТЬ ЛАСУВАТИ

В стайні коник заіржав —
Мабуть, сіна забажав.

І корівка тут як тут:
— А мені травиці жмут. —
Півник голосно кричить!
— Кукурудзи принесіть! —
Свинка каже: — Хрю-хрю-хрю,
Я картопельку люблю. —
М'яса ласого шматок
З'їв би радо пес Дружок.
А качата на ставку
Ловлять ряску в холодку.
Ну, а з вас, мої малята,
Хто чим любить ласувати?

ЛАСТІВКИ

Он ластівки, щебечучи,
Над берегом летять,
Вони вже пообідали
І питоньки хотять.

Вмочили чорні дзьобики
У річці — і гайда...
Яка ж бо то хороша
У річечці вода!

УЗЯЛА ЛИСИЧКА СКРИПКУ

Узяла лисичка скрипку,
Сіла з нотами під липку,
І тонесенький смичок

Грає,
Грає
Гопачок.

Поспішають з лісу звірі:
Зайченята темно-сірі,
Ще й ведмедики біжать —
Хочуть,
Хочуть
Танцювать.

І вовчиця прибігає
З вовченятами із гаю,
Щоб також у коло стать,—
Хочуть,
Хочуть
Танцювать.

Жовта білочка спішить,
А за нею вслід біжить,
Тупу-тупу, сам Михайло,
Лісовий
Ведмідь
Топтайло.

Всі за лапи узялися,
Почалися танці в лісі.

А лисичка грає, грає
Та у ноти заглядає,

І тонесенький смичок
Все виводить гопачок.

ГОЛУБИ

Дмитрик любить голубів:
Сам хатинку їм зробив.
Змайстрував
Тоді драбинку
Й приладнав
Їм під хатинку.

Поодинці
По драбинці
Ходять раді голуби
І до хлопчика воркують:
— Дуже вдячні ми тобі.

Тірлі-тірлі-тірлі-бом!
Хто це скаче бережком?
Скаче прудко по лужку
У зеленім жупанку.
Ще й співає:

— Ква-ква-ква!

В мене мудра голова:
Де б не здибав, де б не стрів
Довгоносих комарів,
Я їх зразу — язиком!
Тірлі-тірлі-тірлі-бом!
Тірлі-тірлі-тірлі-бас!.. —
Ось і загадка для вас.

ПЕРЕКОТИПОЛЕ

Все по полю котиться
І не зна кінця.
— Відпочити хочеться,—
Просить вітерця.

А пустун регочеться,
Каже: — Ой, повір,
Поки зійде сонечко,
Треба змірять полечко—
Ти ж бо землемір!

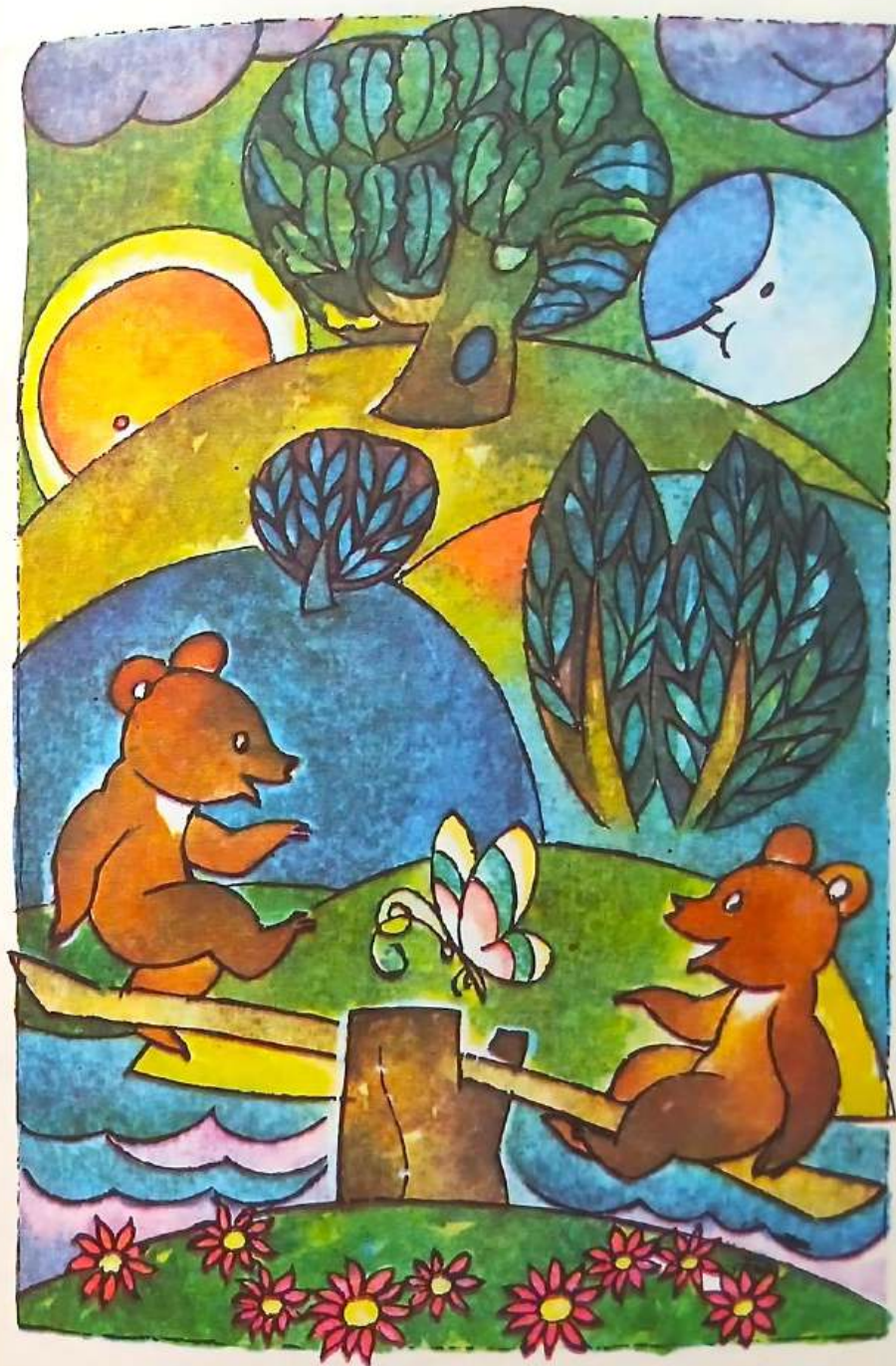

ДВА ВЕДМЕДИКИ

В зоопарку, у ярку,
У зеленому кутку
Побудовано місток,
А під ним блищить ставок.

Два ведмедики отут
Дружно й весело живуть.
Що не день — у них розваги:
Ходять ваги-переваги,
І сопуть все: «Ух та ох,
Ой як весело удвох!»

Тихо сонечко сідає,
Сивий вечір заглядає:
«Гей, малята-ведмежата,
Треба спати, треба спати!»
А вони все: «Ух та ох,
Спати підемо удвох!»

ЗАЄЦЬ-ЗАБУВАСЬ

Якось зайцю-сірячку
Захотілось вранці
Погасати по сніжку
В лісі на галявці.
Він із печі стрімголов
Скочив. За хвилинку
На стільці штани знайшов,
Теплу козушину.
Потім з хати — плиг та плиг
По сніжку пухкому.
«Дуже щось холодний сніг,
Треба мчать додому».
Тільки зараз він згадав:
Без чобіт і шапки
На морозі він гуляв —
Змерзли вуха й лапки...

ЗМІСТ

Хазяєчка	3
На заводі	4
Гиля, гиля, гусоньки	4
Наш воркотик	6
Вийшла кізонька гуляти	6
Маленька господиня	8
Квочка	10
Хто чим любить ласувати	12
Ластівки	12
Узяла лисичка скрипку	14
Голуби	16
Хто це?	18
Перекотиполе	18
Два ведмедики	20
Заєць-забуваєць	22

Елена Константиновна Журливая

ХОЗЯЮШКА

Стихи

(На украинском языке)

Для дошкольного возраста

Рисунки Олеса Николаевича Ткаченко

Издательство «Веселка»

Киев, Басейная, 1/2

Редактор Ю. М. Набока. Художний редактор В. А. Кавун.
Технічні редактори М. К. Акіпова, К. П. Богдан.
Коректор Н. В. Третиниченко.

І. Б. № 741

Здано на виробництво 4.V.1977 р. Підписано до друку 9.XII.1977 р. Формат 60×90/16. Папір офс. № 1. Фіз. друк. арк. 1,5. Обл.-вид. арк. 1,26. Умовн. друк. арк. 1,5. Тираж 150 000. Зам. 7—1345. Ціна 10 коп.

Видавництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2.
Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР.
Київ, вул. Довженка, 3.